

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21C/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620202476
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5620202476.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu X. U., nar. X. X. XXXX, s trvalým pobytom L. XXX, okres D. P., zastúpeného spoločnosťou JANČI & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Belopotockého 720/2, Liptovský Mikuláš proti žalovanému G. X. U., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom P. XXXX/X, W. - O. Q., zastúpeného spoločnosťou GALEA Iuris, s.r.o., so sídlom Jančova 15, Bratislava, IČO: 46727108, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou z 31. 8. 2020, doručenou na tunajší súd 31. 8. 2020 sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by súd určil, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností evidovaných na liste vlastníctva č. XX, katastrálne územie L., obec Gôtovany, okres Liptovský Mikuláš, a to rodinného domu so súp. č. XXX, postaveným na pozemku registra „C“ parc. č. 472/2, pozemku registra „C“ parc. č. 472/1, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 955 m², pozemku registra „C“ parc. č. 472/2, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 98 m², pozemku registra „C“ parc. č. 472/3, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 44 m², pozemku registra „C“ parc. č. 472/4, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 2 m², pozemku registra „C“ parc. č. 472/6, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 21 m², pozemku registra „C“ parc. č. 472/7, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 55 m² a pozemku registra „C“ parc. č. 473, záhrada, o výmere 183 m². Tento žalobný návrh odôvodnil tým, že v roku 2006 medzi ním ako predávajúcim a spoločnosťou KONTO KREDIT, s.r.o., so sídlom Národná 10, Žilina, IČO: 36415413, malo dôjsť k podpisu zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XX, katastrálne územie L., obec Gôtovany, okres Liptovský Mikuláš, uvedených v žalobnom petite, pričom k príslušnému zápisu v katastri nehnuteľností došlo na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálnom odbore pod č. V 1537/06. Žalobca neskôr zistil, že nie je vlastníkom týchto nehnuteľností a zapísaným vlastníkom je jeho syn, ktorý mal tieto nehnuteľnosti nadobudnúť na základe vkladového konania č. V 3570/2010 na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálnom odbore, pričom na tomto liste vlastníctva je evidovaná aj ťarcha - záložné právo v prospech založeného veriteľa Všeobecnej úverovej banky, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31320455, ktorého zápis bol povolený Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálny odborom vo vkladom konaní č. V 4786/2018. Nakoľko žalobca nemá vedomosť, že by nejaký zabezpečovací prevod vlastníctva k nehnuteľnostiam ako vlastníkom urobil, mal za to, že jeho podpis na tejto zmluve bol sfaľšovaný, a preto je zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam neplatná. Rovnako mal za to, že všetky následné prevody k nehnuteľnostiam po tejto zmluve sú neplatné, nakoľko vychádzali z neplatného právneho úkonu. Naliehavý právny záujem na podaní tejto určovacej žaloby žalobca odvodil z toho, že nevykonal žiaden úkon smerujúci k prevodu nehnuteľností a trvalo

obýva rodinný dom, ktorý je súčasťou uvedených nehnuteľností, nerušene až do výzvy žalovaného, ktorý tvrdí, že je vlastníkom týchto nehnuteľností. Rodinný dom spolu so žalobcom užíva aj zvyšok jeho rodiny a bez určeného vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam by tak bol vážne narušený ich spôsob života. V prípade ak by súd meritórnym rozhodnutím vylúčil jeho vlastníckeho právo k nehnuteľnostiam a súčasne prejudiciálne v priebehu konania neurčil neplatnosť zmluvy, bude ohrozené žalobcovo vlastníckeho právo k nehnuteľnostiam.

2. Dňa 26. 10. 2020 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie k žalobe, v ktorom žalovaný uviedol, že s tvrdeniami žalobcu v žalobe sa nestotožňuje, v celom rozsahu ich popiera, považuje ich za klamlivé a tendenčné. Žalovaný je legitímnym vlastníkom predmetných nehnuteľností od roku 2011, a to na základe vkladového konania „2744/2011“, čo vyplýva aj z výpisu z listu vlastníctva č. XX, pre katastrálne územie L.. Tieto nehnuteľnosti nadobudol žalovaný na základe kúpnej zmluvy z 1. 8. 2011 od G.. P. M., nar. XX. X. XXXX, ktorý bol kolegom a priateľom žalovaného. Finančné prostriedky použité na kúpu nehnuteľnosti na základe tejto zmluvy boli získané z prostriedkov z poskytnutého hypotekárneho úveru zo strany X. X., a.s. Kúpna cena bola dojednaná vo výške 39.634,53 eur. V súčasnosti sú tieto nehnuteľnosti založené v prospech založeného veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. Žalobca a jeho manželka sú si až príliš dobre vedomí skutočností, ktoré viedli k nadobudnutiu vlastníctva žalovaného k predmetným nehnuteľnostiam a vedia o nich už niekoľko rokov. Žalobu podal žalobca až v čase, keď už žalovanému došla trepezlivosť, nakoľko už viac ako desať rokov nerobí vo vzťahu k svojim rodičom nič iné len uhrádza nimi narobené dlhy bez toho, aby z ich strany bol uskutočnený akýkoľvek krok v smere vrátenia použitých finančných prostriedkov žalovanému. Žalovaný preto uskutočnil odhlásenie všetkých prihlásených osôb v predmetných nehnuteľnostiach, vrátane pobytu žalobcu. Vzhľadom na to, že zo strany žalobcu a jeho manželky nikdy nedošlo k prejavu vďaky alebo aspoň k snahe o ústretové urovanie vzťahu, prípadne nejakej kompenzácie za všetky vynaložené prostriedky, a to aj napriek tomu, že žalovaný predmetné nehnuteľnosti nikdy neužíval, len za ne platil úverové splátky, rozhodol sa žalovaný aj vzhľadom na prístup žalobcu, túto nehnuteľnosť predať. Akonáhle sa však žalobca tieto skutočnosti dozvedel, výsledkom bolo iniciovanie konania o tejto žalobe. V tejto súvislosti žalovaný tiež súd upozornil, že na tunajšom súde sa vedie konanie o vypratanie nehnuteľnosti iniciované žalovaným proti žalobcovi, ktoré je vedené pod sp. zn. : 10C/29/2020. Dňa 23. 5. 2006 bola uzatvorená medzi žalobcom a jeho manželkou ako dlžníkmi a spoločnosťou KONTO KREDIT zmluva o úvere, v súvislosti s ktorou došlo aj k uzatvoreniu predmetnej zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. Nakoľko žalobca s manželkou tento úver nesplácali, dostali sa do omeškania a hrozilo, že o nehnuteľnosti prídu. Zo strany známeho žalovaného (X. X.Ň.) došlo potom k poskytnutiu finančných prostriedkov na vyrovnanie dlhu žalobcu a jeho manželky voči spoločnosti KONTO KREDIT. Posledná splátka bola vyplatená 19. 3. 2009. Na zmluve o zabezpečovacom prevode práva je úradne osvedčený podpis žalobcu Notárskym úradom - JUDr. Vierou Hámorskou, s adresou úradu v Liptovskom Mikuláši, je preto vylúčené, aby bol tento podpis žalobcu akokoľvek sfaľovaný. Z výpisu z katastra nehnuteľností z 25. 3. 2009, priloženého v súdnom spise Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. : 5C/8/2013 vyplýva, že žalobca s manželkou boli opätovne zapísaní ako vlastníci nehnuteľností, a to potom ako došlo k vyrovnaní dlhu voči spoločnosti KONTO KREDIT. Aj keď ide zo strany žalobcu čisto o fabuláciu, že predmetnú zmluvu s KONTO KREDIT žalobca nikdy neuzatvoril, v tomto prípade je to irelevantná skutočnosť, keďže on sám s manželkou sa následne opäť stali bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, a tieto následne sami na základe ich vlastnej vôle previedli ďalej. Dňa 19. 3. 2009 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi žalobcom a jeho manželkou a pánom X., vzhľadom na existenciu ich dlhu voči pánovi X., ktorý vznikol v dôsledku úhrady ich dlhov zo strany pána X.. Uzatvorením tejto zmluvy žalobca s manželkou viac neboli vlastníkmi predmetných nehnuteľností. Deň po uzatvorení tejto kúpnej zmluvy, 20. 3. 2009 bola uzatvorená medzi pánom X. ako veriteľom a žalobcom s manželkou ako dlžníkmi zmluva o pôžičke na základe, ktorej je preukázané, že pán X. bude vyplácať úver, ktorý bol poskytnutý žalobcovi s manželkou spoločnosťou KONTO KREDIT, s.r.o. Dňa 4. 9. 2009 bola uzatvorená medzi žalovaným a spoločnosťou SMART Capital zmluva o úvere, na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 6.000 eur a zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania. Tieto peňažné prostriedky boli v skutočnosti poskytnuté opäť manželke žalobcu na úhradu jej ďalších dlhov, ktoré splácala. Tento spôsob bol zvolený z dôvodu, že manželke žalobcu nebol poskytnutý úver z dôvodu stavu financií a najmä dlhov. Nakoľko manželka žalobcu úver riadne nesplácala, spoločnosť SMART Capital 6. 4. 2010 oznámila zosplatnenie úveru vo výške 14.402,20 eur. Dňa 28. 4. 2010 pristúpila táto spoločnosť k začatiu výkonu záložného práva a navrhla odpredaj predmetných nehnuteľností prostredníctvom dobrovoľnej dražby. V tento deň sa žalovaný dozvedel prvýkrát, že nebol splácaný poskytnutý úver. Keďže hrozilo, že dôjde k výkonu záložného práva, žalobcova manželka s jej kolegyňou oslovili žalovaného, že je

opäť potrebné nájsť spôsob ako uhradiť dlh skôr než dôjde k výkonu záložného práva. Žalovaný sa skontaktoval so spoločnosťou D-SERVICE, ktorá mala údajne poskytnúť finančné prostriedky na úhradu dlhu voči SMART Capital. Následne mal žalovaný zase vyplatiť D-SERVICE y prostriedkov úveru, ktorý mu bol poskytnutý. Dňa 12. 8. 2010 potvrdila spoločnosť SMART Capital, že dlh bol zaplatený a požiadala Správu katastra Liptovský Mikuláš o výmaz záložného práva z katastra nehnuteľností. Dňa 11. 8. 2010 bola uzatvorená kúpna zmluva so spoločnosťou D-SERVICE, na základe ktorej došlo k predaju predmetných nehnuteľností tejto spoločnosti, aby mohli vyplatiť úver voči SMASRT Capital. K výkonu záložného práva dražbou preto nedošlo. Žalovaný bol počas týchto jednaní zavedený v tom, že spoločnosť D-SERVICE je advokátska kancelária, v skutočnosti išlo o dražobnú spoločnosť, ktorá odkúpila predmetnú nehnuteľnosť. Následne 13. 9. 2010 požiadal žalovaný X. X. o poskytnutie úveru, aby mohol vyplatiť spoločnosť D-SERVICE. Z výpisu z úverového registra, ktorý predložil súdu v konaní sp. zn. : 5C/8/2013 vyplýva, že táto žiadosť o poskytnutie úveru na sumu 50.000 eur mu bola zamietnutá, a to z dôvodu, že mal iné úvery, ktoré boli v omeškaní, z dôvodu, že mu pomáhala splácať žalobcova manželka. Keďže však v týchto prípadoch opäť došlo k omeškaniu so splácaním, z dôvodov na strane žalovaného matky, t.j. žalobcovej manželky, banky odmietli poskytnúť žalovanému úver, ktorý by bol opäť použitý na úhradu dlhu tento krát voči spoločnosti D-SERVICE. Vzhľadom na krajnosť situácie, následne žalovaný oslovil kolegu G.. P. M.Á., ktorý si zobral hypotekárny úver vo výške 40.000 eur, ktorým bol následne v konečnom dôsledku vyplatený dlh voči spoločnosti D-SERVICE, a to 21. 10. 2020. Medzi spoločnosťou D-SERVICE a P. M. bola uzavretá kúpna zmluva, ktorej predmetom bol prevod predmetných nehnuteľností. S kolegom sa žalovaný ústne dohodol, že ak ho do roka vyplatí, tak pán M.Č. prevedie na žalovaného predmetné nehnuteľnosti. Napokon 1. 8. 2011 uzatvoril vyššie uvedenú kúpnu zmluvu s pánom M., nakoľko sa mu podarilo získať úver zo X. X., a.s., ktorým splatil dlh pána M. voči X. X., od ktorej si pán M. požičal prostriedky na kúpu nehnuteľnosti od spoločnosti D-SERVICE. Nakoľko žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti vynaložil 60.000 eur na úhradu dlhu žalobcu a jeho manželky, žalovaný podpísal so žalobcovou manželkou zmluvu o uznaní dlhu so žalovanou vo výške 60.000 eur. Ako je uvedené na str. 10 rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. : 5C/8/2013, v konaní bolo nesporné, že žalovaný v 1. a 2. rade dočasne prostredníctvom zmluvy o zabezpečovacom prevode práva previedli vlastnícke právo ku predmetným nehnuteľnostiam na veriteľa - spoločnosť KONTO KREDIT, s.r.o. z dôvodu zabezpečenia záväzku zo zmluvy o úvere č. 87/2006 z 23. 5. 2006. Potvrdením označeného veriteľa zo 16. 3. 2009 mal súd preukázané, že k zániku zabezpečovacieho prevodu práva došlo 16. 3. 2009 z dôvodu splnenia zabezpečeného peňažného dlhu titulom zmluvy o úvere. Obsahom spisového materiálu Správy katastra Liptovský Mikuláš č. V 743/2009 mal súd preukázané, že žalovaný v 1. a 2. rade previedli vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na žalovaného v 3. rade, a to 19. 3. 2009, pričom vklad vlastníckeho práva bol povolený 25. 3. 2009. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že k zmluvnému prevodu vlastníckeho práva zo žalovaných v 1. a 2. rade na žalovaného v 3. rade došlo preukázateľne skôr ako sa žalovaní v 1. a 2. rade stali dlžníkmi žalobcu titulom zmluvy o pôžičke zo 17. 6. 2009. Je preto podľa žalovaného zjavné, že žalobca už minimálne 7 rokov vie o skutočnosti, že je žalovaný vlastníkom nehnuteľnosti k čomu sa koniec koncov aj sám pričínil. Preto jeho tvrdenia, že sa toho času dozvedel o zmene vlastníctva je neoprávnené a je iba zavádzaním a obštruovaním práv a právom chránených záujmov žalovaného. Žalovaný poukázal na princíp zákazu zneužitia práva ako je tento uvedený v čl. 5 CSP. Podľa názoru žalovaného bolo preukázané, že zo strany žalobcu ide o zjavné zneužitie práva a zjavne nedôvodne podanú žalobu, ktorá má jediný cieľ a to obmedzovať a šikanovať žalovaného. Po formálnej stránke je navyše petít žaloby nevykonateľný, čo taktiež svedčí o jej nedôvodnosti a šikanóznom charaktere. Neexistuje dôvod, pre ktorý by mal byť žalobca v dôsledku neplatnosti právneho úkonu určený ako jediný vlastník nehnuteľnosti, keďže tieto mal vždy v bezpodielovom spoluvlastníctve so svojou manželkou.

3. V replike zo 16. 12. 2020, doručenej na tunajší súd 16. 12. 2020 žalobca uviedol, že nemal vedomosť o prevodoch vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uvedených v žalobnom petite, a to vplyvom objektívnej skutočnosti plynutia času, ako aj skutočnosti, že po poslednej návšteve žalovaného v mesiaci júl 2020 v rodinnom dome so súp. č. 134 bolo zistené, že chýbajú podstatné dokumenty žalobcu, a to najmä dokumenty o prevode nehnuteľnosti na spoločnosť KONTO KORENT, ako aj dokumenty z posledných rekonštrukcií rodinného domu, preto tvrdenie žalobcu k žalobe, že prevod vlastníckeho práva zapísaný pod V 1537/2006 (medzi žalobcom a spoločnosťou KONTO KORENT) nie je založené na pravde a tieto tvrdenia bude žalobca týmto podaním objasňovať a upravovať. Napriek tejto zmene okolností je nesporné, že žalobca sa cíti ako jediný vlastník nehnuteľnosti, nakoľko po vyjadrení žalovaného je možné vychádzať objektívne zo skutočností, a tým identifikovať prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorý je podľa žalobcu neplatný a tento ďalej v konaní dokazovať. Žalobca potom poprel prevod

vlastníckeho práva počnúc kúpnu zmluvou z 19. 3. 2019, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a jeho manželkou na strane predávajúcich a X. X., nar. XX. X. XXXX na strane kupujúceho, ktorej predmetom bol prevod vlastníctva k nehnuteľnostiam povolený Správou katastra Liptovský Mikuláš 25. 3. 2009 pod č. V 743/2009. Žalobca poprel, že obsah tejto kúpnej zmluvy niekedy videl a súčasne poprel, že kúpnu zmluvu 19. 3. 2009 uzatvoril na Notárskom úrade JUDr. Igora Čabru v Poprade. Rovnako poprel, že sa niekedy s pánom X. Smoleňákom stretol alebo iným spôsobom kontaktoval a dojednal prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Žalobca navrhol, aby súd nariadil znalecké dokazovanie z odboru pismoznalectvo, ktorým by sa zistilo, či podpis urobený na predmetnej kúpnej zmluve urobil žalobca. Ako dôkaz na preukázanie, že žalobca nevedel o tom, že nie je vlastníkom nehnuteľností, navrhol rozhodnutie o vyrubení miestnej dane za nehnuteľnosť a za stavebné odpady, ktoré boli vyrubené obcou Gôtovany ako správcom dane, a to počnúc od roku 2006 do roku 2018. Rovnako tak navrhol ako dôkaz vykonať zmluvu o pripojení Liptovskom vodárenskou spoločnosťou, ako aj montážny list vodovodného merača z roku 2018 a jednotlivé faktúry, upomienky a dohody o splácaní dlhu, ktoré preukazujú, že nielenže riadne užíval nehnuteľnosť v domnienke, že je vlastníkom, ale tak aj konal, uhradzoval pripojené poplatky, mesačné poplatky, ako sa aj zaväzoval voči tretím osobám, aby uhradzoval prípadné nedoplatky, ktoré sú spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti. Rovnako tak v domnienke, že je vlastníkom nehnuteľností podpísal žalobca zmluvu o odbere elektrickej energie, prehľad záloh, jej faktúr, elektronických faktúr, kde žalobca riadne uhradzoval všetky náklady spojené nielen s odberom energií, ale aj s vlastníctvom nehnuteľnosti. Z uvedeného vyplýva, že žalobca bol v dobrej viere presvedčený, že je jediným vlastníkom predmetných nehnuteľností, a na základe toho si plnil všetky povinnosti, ktoré prislúchajú k vlastníctvu, vrátane rekonštrukcie domu, úprav a obhospodarovania nehnuteľností.

4. V duplike z 6. 1. 2021, doručenej na tunajší súd 7. 1. 2021 žalovaný uviedol, že žalovaný považuje celé toto konanie za šikanózne zneužívanie práva na základe vymyslených dôvodov zo strany žalobcu, motivované jeho snahou takýmto spôsobom komplikovať a predlžovať konanie vedené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. : 10C/29/2020, v ktorom sa žalovaný domáha voči žalobcovi vypratania predmetných nehnuteľností, ktoré žalobca bez právneho titulu užíva. Žalobca naformuloval petit žaloby a počas celého konania hodlá fabulovať žalobu „odôvodňujúce“ tvrdenia. O ničom inom totiž nesvedčí postup žalobcu, ktorý si pod ťarchou dôkazov predložených žalovaným zrazu spomenul na prevod nehnuteľnosti na spoločnosť KONTO KORENT, avšak o okolnostiach, za ktorých bol záväzok jeho a jeho manželky voči tejto spoločnosti vysporiadaný mlčí a nijako sa nevyjadruje ani k ich finančnej situácii a výške záväzkov voči žalovanému, ktoré so stavom nehnuteľnosti síce nesúvisia, ale dokresľujú celý kontext situácie. Žalobca a jeho manželka si totiž dlhodobým absolútne nezodpovedným prístupom hraničiacim až s finančnou negramotnosťou spôsobovali tak závažné finančné problémy, že žalovaný po dohode s nimi opakovane činil pre neho extrémne finančné náročné kroky, aby jeho rodičia mali vôbec kde bývať. Matka žalovaného, manželka žalobcu sa svojich záväzkov voči žalovanému zbavila osobným bankrotom realizovaným v Rakúsku, kam sa od žalobcu odsťahovala a žalobca namiesto hľadania riešenia, ktoré aspoň čiastočne zmierni zásadné finančné dopady jeho minulých konaní na žalovaného, podal vymyslenú žalobu. V časti vyjadrenia žalobcu, že žalobca so X.H. X. neuzatváral zmluvu žalovaný uvádza, že ide o klamstvo, a to aj s poukazom na obsah spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. : 5C/8/2013, v ktorom bol aktívnym účastníkom konania aj žalobca (ako žalovaný v 2. rade) a aj žalovaný (ako žalovaný v 4.rade) a tiež tak aj X.H. X., pričom predmetom konania bolo určenie, že nehnuteľnosť patrí do BSM žalobcu a jeho manželky. Žalobca sa už v tomto konaní preukázateľne oboznámil so všetkými skutočnosťami týkajúcimi sa prevodu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, vrátane tých, ktoré sám vykonal. Takisto zo skutočnosti, že voči žalobcovi je doposiaľ vedené exekučné konanie v prospech oprávneného, ktorý bol v konaní sp. zn. : 5C/8/2013 žalobcom, rovnako vyplýva, že žalobca mal od počiatku vedomosť, že nie je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Návrh na vykonanie znaleckého dokazovania v odbore pismoznalectvo je len ďalším spôsobom ako predlžovať toto súdne konanie, ktoré nemá žiadny relevantný právny základ. Žalobca doposiaľ neuviedol jediný argument prečo je petit žaloby formulovaný tak, že nehnuteľnosti by mali byť v jeho výlučnom vlastníctve. Vo výlučnom vlastníctve žalobcu totiž predmetné nehnuteľnosti nikdy neboli. Ak by čisto teoreticky bola určená neplatnosť predmetnej zmluvy, bolo by možné sa žalobným petitom domáhať, že predmetné nehnuteľnosti sú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov žalobcu a jeho manželky. Žalobca pritom nijako nevysvetlil, na základe akej skutočnosti sa do jeho výlučného vlastníctva mali dostať predmetné nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom BSM. Žalovaný nepopiera, že žalobca užíva nehnuteľnosti (inak by neinicioval konania vedené Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. : 10C/29/2020), a možno niektoré náklady spojené s ich užívaním aj uhradil. Túto úhradu niektorých nákladov zo strany žalobcu, však nepovažuje žalovaný za dôkaz jeho vlastníctva, ale len ako

logický dôsledok faktického užívania nehnuteľnosti, aj keď bez právneho titulu. K predloženým listinným dôkazom žalovaný namietol, že len malá časť z nich obsahuje aj dátum narodenia a vzhľadom na rovnaké mená a priezviská oboch účastníkov tohto konania, nie je možné jednoznačne určiť, ktorému z nich boli určené. V uvedenej súvislosti je podstatné aj to, že aj žalovaný mal do roku 2015 evidovaný trvalý pobyt na adrese L. XXX (adresa predmetných nehnuteľností.) Adresa X..I. je pritom e-mailovou adresou žalovaného. Žalobca podľa vedomostí žalovaného e-mail nemá. Nebyť kolegu žalovaného P. M., ktorý dom kúpil 21. 10. 2010 od dražobnej spoločnosti, a tým ho zachránil, tak by žalobca nemal strechu nad hlavou už od roku 2010. Žalovaný doteraz spláca hypotéku na tento dom, pričom ani žalobca a ani jeho manželka nijako neprispeli na úhradu jedinej splátky za užívanie nehnuteľností. Nikdy nič napriek sľubom nezaplatili, naopak, žalovaný opakovane uhrádzal dlhy z BSM žalobcu a jeho manželky, ktorá svoje záväzky voči žalovanému v sume 73.000 eur vyriešila insolvenčným konaním v Rakúsku. Neustále zneužívanie žalovaného na úhradu dlhov, ktoré vyrábala jeho matka, či už spoločne so žalobcom alebo sama, viedli v roku 2015 k rozhodnutiu žalovaného pristúpiť k predaju domu.

5. Na pojednávaní 19. 7. 2021 žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe, poukázal na skutkové odôvodnenie vyplývajúce z repliky týkajúcej sa neplatnosti kúpnej zmluvy z 19. 3. 2009 a potvrdil, že aj s odstupom času trvá na tom, že predmetnú kúpnu zmluvu nepodpísal, pričom sa cíti ako jediný a výlučný vlastník rodinného domu. Je potrebné vykonať znalecké dokazovania na to, či je jeho podpis na tejto zmluve. Podanie zo 14. 12. 2020 je zmena žaloby a tiež dodal, že nie je potrebné, aby do prebiehajúceho konania musel vstupovať aj druhý bezpodielový spoluvlastník. Žalobca uznal, že petit žalobného návrhu nie je správne uvedený, avšak uviedol, že petit by bolo možné zmeniť aj počas tohto konania. Samotný úkon žalobcu ako jedného z bezpodielových vlastníkov manželov, ktorý spočíva v napadnutí kúpnej zmluvy, resp. jej podpisu dokáže sám vyvolať zmenu vlastníckeho práva, a to tým, že ak by bolo preukázané, že žalobca nepodpísal sám kúpnu zmluvu, tak takéto preukázanie a následne neplatnosť jeho úkonu ako jedného z prevodcov by spôsoboval zánik celej kúpnej zmluvy, čo by spôsobilo navrátenie vlastníctva do pôvodného stavu aj pre manželku.

6. Žalovaný na pojednávaní 19. 7. 2021 uviedol, že žaloba o určenie vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam nie je dôvodná, pretože žalovaný sa stal ich vlastníkom právne relevantným spôsobom na základe platných právnych úkonov. Zo žaloby, resp. ďalších písomných vyjadrení žalobcu, žalovanému nie je zrejmé z akého titulu alebo z akého dôvodu odvodzuje svoje vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, keďže v žalobe tvrdí, že k tomu došlo z dôvodu, že jeho podpis na zmluve uzatvorenej so spoločnosťou KONTO KREDIT, s.r.o. o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva nie je jeho podpisom, a v ďalšom vyjadrení už tvrdí, že podpis na inej zmluve z roku 2009 nie je jeho podpisom, teda v tomto štádiu nie je zrejmé, či podpisy žalobcu na oboch týchto právnych úkonoch boli sfaľované, prípadne len na jednom z právnych úkonov, čo by mal žalobca bližšie ozrejmiť. Taktiež zo žaloby a z písomných vyjadrení žalobcu mu nie je zrejmé, prečo sa žalobca domáha určenia, že je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, keď tieto nehnuteľnosti pôvodne mali patriť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, t.j. žalobcu a jeho manželky, a preto už len táto skutočnosť sama o sebe je dôvodom na zamietnutie žaloby. Na záver pojednávania žalovaný dodal, že za podstatnú skutočnosť, ktorá vedie k zamietnutiu žaloby považuje aj to, že bez ohľadu na to, či je pravdivé tvrdenie, že žalobca kúpnu zmluvu, ktorej vklad bol povolený vtedajšou správou katastra pod č. V 743/09 podpísal alebo nie, je to, že ak by aj žalobca kúpnu zmluvu nepodpísal, nejednalo by sa o absolútnu neplatnosť, ale iba o relatívnu neplatnosť a žalobca mal tri roky na to, aby sa tejto relatívnej neplatnosti dovolal. Preto nech žalobca tvrdí čokoľvek a akokoľvek mení svoje tvrdenia a petity, resp. nech akokoľvek mení okruh účastníkov, stále sa nemôže dopracovať k žalobe, ktorá by bola dôvodná, a ktorá by nebola na zamietnutie.

7. Na pojednávaní konanom 19. 7. 2021 súd vyhláseným uznesením pripustil žalobcom navrhnutú zmenu žaloby podľa § 140 ods. 2 CSP, t.j. ako podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností tvrdých v žalobe a odôvodňujúcich žalobou uplatnený žalobný petit, v ktorom sa domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností, ktorá zmena rozhodných skutkových tvrdení spočívala v tom, že až kúpna zmluva uzatvorená medzi žalobcom a jeho manželkou ako predávajúcimi a X. X. ako kupujúcim z 19. 3. 2009 je neplatným právny úkon, nakoľko žalobca ju neuzavrel, resp. jeho podpis na nej je sfaľovaný, ktorá podstatná zmena skutkových tvrdení vyplýva z obsahu repliky žalobcu zo 16. 12. 2020, nakoľko výsledky doterajšieho konania (dokazovania) mohli byť podkladom aj pre konanie o zmenenej žalobe (§ 143 ods. 1 CSP.)

8. Na tomto pojednávaní súd omylom vyhlásil aj procesné uznesenie o zamietnutí návrhu žalobcu na pristúpenie jeho manželky do tohto konania ako ďalšieho subjektu, ktorý návrh mal súd omylom za prednesený v rámci prednesu žalobcu na tomto pojednávaní. Vyhlásením tohto uznesenia teda došlo v dôsledku omylu, resp. nedorozumenia, kedy súd nesprávne porozumel prednesu žalobcu na tomto pojednávaní a až dodatočne zistil, že žalobca takýto návrh na pristúpenie jeho manželky do tohto konania v podstate vôbec nepodal (naopak vyjadril sa, že nie je potrebné, aby jeho manželka vstúpila do konania ako ďalší subjekt.) Uvedené zamietajúce uznesenie vyhlásené na pojednávaní 19. 7. 2021 však nemalo v danej veci žiadnu relevanciu z hľadiska rozhodnutia vo veci samej, keďže išlo o zamietnutie (aj tak neexistujúceho) procesného návrhu žalobcu.

9. Na pojednávaní 19. 7. 2021 súd tiež vykonal dokazovanie, z ktorého dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

10. Z výpisu z listu vlastníctva č. XX, vyhotoveného 25. 10. 2020, katastrálne územie L., obec Gôtovany, okres Liptovský Mikuláš (na č.l. 69 až 71) súd zistil, že výlučným vlastníkom nehnuteľností uvedených v žalobe (ich výpočet je uvedený v ods. 1 odôvodnenia tohto rozsudku), je žalovaný.

11. Z výpisu z listu vlastníctva č. XX, katastrálne územie L., obec L., okres Liptovský Mikuláš z 25. 3. 2009, obsiahnutom v spise tunajšieho súdu sp. zn. : 5C/8/2013, a to pri vyjadrení žalovaného v 4. rade k žalobe (na č.l. 59 až 60 uvedeného spisu, ktorý tvorí prílohu spisu v tejto veci) vyplynulo, že bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností uvedených v žalobe (ich výpočet je uvedený v ods. 1 odôvodnenia tohto rozsudku), boli k tomuto dňu (25. 3. 2009) žalobca a jeho manželka (U. U., H.. D., A.. XX. X. XXXX) v podiele 1/1.

12. Z kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti uzatvorenej medzi žalobcom a jeho manželkou (U. U., rod. D., nar. XX. X. XXXX) na strane predávajúcich a X. X., nar. XX. X. XXXX na strane kupujúceho dňa 19. 3. 2009 (č.l. 52 až 54) mal súd za preukázané, že predmetom tohto prevodu boli aj nehnuteľnosti uvedené v rámci žaloby (ich výpočet je uvedený v ods. 1 odôvodnenia tohto rozsudku), pričom podpisy žalobcu a jeho manželky na tejto zmluve boli overené notárskym úradom notára JUDr. Igora Čabru, so sídlom v Poprade.

13. V tejto súvislosti súd uvádza, že zvyšné návrhy na dokazovanie produkované stranami sporu v priebehu konania, súd na pojednávaní zamietol, vzhľadom na to, že takéto dokazovanie považoval za nevhodné, nakoľko smerovalo k preukázaniu skutočností, ktoré nemali relevanciu pre účely rozhodnutia tejto veci.

14. Takto zistený skutkový stav súd právne posúdil, pričom dospel k nasledovným právnym záverom.

15. V žalobe sa žalobca domáhal určenia (žalobný petit), že je vlastníkom nehnuteľností (uvedených v ods. 1 odôvodnenia tohto rozsudku), pričom tento žalobný návrh odôvodnil tým, že na liste vlastníctva týkajúcom sa týchto nehnuteľností je ako ich výlučný vlastník zapísaný žalovaný (syn žalobcu), avšak za skutočného vlastníka sa považuje žalobca. V žalobe žalobca tento žalobný petit skutkovo odôvodnil (najprv) tým, že zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam z roku 2006, ktorú mal žalobca uzatvoriť so spoločnosťou KONTO KREDIT, s.r.o. v skutočnosti neuzatvoril, niekto sfaľoval jeho podpis, a preto je táto zmluva neplatná, a tým aj všetky následné prevody nehnuteľností, ktoré mali viesť až k zápisu žalovaného ako výlučného vlastníka týchto nehnuteľností. V replike už však žalobca zmenil svoje skutkové odôvodnenie žalobného petitu (určenia, že je výlučným vlastníkom týchto nehnuteľností), keď tento žalobný petit začal skutkovo odôvodňovať novými tvrdeniami, a to tým, že až kúpna zmluva uzatvorená medzi žalobcom a jeho manželkou ako predávajúcimi a X. X. ako kupujúcim dňa 19. 3. 2009 je neplatným právnym úkonom, nakoľko žalobca ju neuzatvoril, resp. jeho podpis na nej bol sfaľovaný, čím tak boli neplatné aj následné prevody nehnuteľností vedúce až k zápisu žalovaného do katastra nehnuteľností ako výlučného vlastníka týchto nehnuteľností. Vzhľadom na to, že v tejto časti repliky išlo v podstate (podľa obsahu v zmysle § 124 ods. 1 CSP) o zmenu žaloby podľa § 140 ods. 2 CSP (ako podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, bez zmeny žalobou uplatneného nároku), pričom nebol dôvod nepripustiť túto zmenu žaloby podľa § 143 ods. 2 CSP, keďže výsledky doterajšieho konania (dokazovania) mohli byť podkladom pre konanie o takto zmenenej žalobe, súd pripustil na pojednávaní konanom 19. 7. 2021 túto zmenu žaloby vyplývajúcu z repliky žalobcu zo 16. 12. 2020 a spočívajúcu v novom skutkovom

odôvodnení pôvodného žalobného petitu smerujúceho k určení, že žalobca je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností. V zmysle tejto zmeny žaloby, teda žalobca vyvodzoval svoje výlučné vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam zo skutočnosti, že kúpna zmluva z 19. 3. 2009, ktorú uzatvorili na strane predávajúcich žalobca so svojou manželkou a X. X. na strane kupujúceho je neplatná, pretože podpis žalobcu na tejto zmluve bol sfaľovaný, a teda, že žalobca túto zmluvu nepodpísal. Zo žalovaným navrhnutého dôkazu (výpisu z listu vlastníctva č. XX z 25. 3. 2009, ktorý návrh dôkazu žalovaný navrhol ešte v rámci vyjadrenia k žalobe), však vyplynulo, že k uvedenému dňu (25. 3. 2009) boli žalobca spolu s manželkou zapísaní ako bezpodieloví spoluvlastníci predmetných nehnuteľností v podiele 1/1, a teda, ak by aj kúpna zmluva uzatvorená 19. 3. 2009 bola určená ako neplatná, (z dôvodu ako sa toho domáhal žalobca v znení pripustenej zmeny žaloby), nebolo by aj tak možné vyhovieť (bez ďalšieho, t.j. bez uvedenia tvrdení a dôkazov, o tom ako sa tieto nehnuteľnosti dostali z pôvodného bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v ktorom boli ešte 25. 3. 2009 do výlučného vlastníctva žalobcu) žalobnému petitu, že vec je aktuálne vo výlučnom vlastníctve žalobcu, a preto by aj bolo prejudiciálne skúmanie tejto otázky (platnosti, resp. neplatnosti kúpnej zmluvy z 19. 3. 2009) nehospodárne, a súd preto k nemu nepristúpil.

16. V tejto súvislosti treba povedať, že žalobca na pojednávaní 19. 7. 2021 nenavrhol zmenu žaloby (žalobného petitu), prípadne aj v spojení so zmenou rozhodujúcich skutkových tvrdení, odôvodňujúcich takúto zmenu žalobného petitu, teda nenavrhol zmenu žalobného petitu v zmysle, že sa domáha určenia, že on a jeho manželka sú bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností. Na tomto pojednávaní žalobca takisto nedoplnil skutkové tvrdenia (ako formu zmeny žaloby) ako sa predmetné nehnuteľnosti mali dostať z pôvodného bezpodielového spoluvlastníctva manželov do jeho výlučného vlastníctva. Súd taktiež konštatuje, že žalobca na tomto pojednávaní nenavrhol pristúpenie jeho manželky do tohto konania ako ďalšieho účastníka na strane žalobcu, ale naopak uviedol, že to nie je potrebné (chybné uznesenie súdu o zamietnutí neexistujúceho návrhu žalobcu na pristúpenie jeho manželky do konania nemalo v danej veci z hľadiska rozhodnutia súdu žiadnu relevanciu - viď bližšie odôvodnenie vyššie.) Tento návrh na pripustenie by však bol potrebný len v prípade zmeny žalobného petitu spôsobom, že sa žalobca domáha určenia, že spolu s manželkou sú bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, keďže bez podania takéhoto návrhu na pristúpenie manželky do konania by bol aj takýto prípadne pripustený nový žalobný petít neúspešný pre absenciu aktívnej vecnej legitímácie.

17. Vzhľadom na neunesenie bremena tvrdenia a príslušného dôkazného bremena zo strany žalobcu k tomu ako sa predmetné nehnuteľnosti, ktoré ešte 25. 3. 2009 boli zapísané v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (žalobcu a jeho manželky) dostali do aktuálneho výlučného vlastníctva žalobcu, musel súd dospieť k záveru o nedôvodnosti žaloby, ktorou sa žalobca domáha určenia, že vec je v jeho výlučnom vlastníctve, a to bez potreby prejudiciálneho skúmania otázky platnosti kúpnej zmluvy z 19. 3. 2009, pretože ak by aj bola konštatovaná neplatnosť tejto kúpnej zmluvy, nemohlo by byť ešte vyhovené žalobe o určenie, že žalobca je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, a preto súd žalobu zamietol.

18. Porovnaním žalobného petitu a výroku rozsudku súd dospel k záveru, že plne úspešnou stranou v tomto konaní bol žalovaný, a preto mu podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.